

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการทำงานของตัวแทนชายประกันชีวิต

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ตัวแทนชายประกันชีวิตของบริษัทอเมริกันอินเตอร์เนชันแนลแนลแอสซิวรันส์ จำกัด (AIA) ที่เริ่มขายประกันก่อนเดือน มกราคม พ.ศ. 2539

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นตัวแทนชายประกันชีวิตของบริษัทอเมริกันอินเตอร์เนชันแนลแอสซิวรันส์ จำกัด (AIA) ที่เริ่มขายประกันก่อนเดือน มกราคม พ.ศ. 2539 จำนวน 364 คน ซึ่งผู้วิจัยนำมาตรวดไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะ ดังแสดงในตารางที่ 1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่ง ลักษณะของการทำงาน

รายการ	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด	คิดเป็นร้อยละ
1. เพศ		
1) ชาย	208	57.14
2) หญิง	156	42.86
รวม	364	100.00
2. อายุ		
1) 24 - 28	25	6.59
2) 29 - 33	188	51.64
3) 34 - 38	67	18.40
4) 39 - 43	54	14.83
5) 44 - 48	19	5.21
6) 49 - 53	12	3.29
รวม	364	100.00
3. ตำแหน่ง		
1) ตัวแทน	264	72.52
2) ผู้ควบคุมตัวแทน	67	7.41
3) ผู้จัดการหน่วย	18	4.94
4) ผู้จัดการภาค	9	2.47
5) ผู้จัดการภาคอาวุโส	6	1.64
รวม	364	100.00
4. ลักษณะของการทำงาน		
1. เต็มเวลา	265	72.80
2. ไม่เต็มเวลา	99	28.20
รวม	364	100.00

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 1 เป็นมาตรวัดลักษณะบุคลิกภาพทั้ง 5 ลักษณะ

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้มาตรวัด 5 มาตร ดังนี้ (โปรดดูภาคผนวก ก)

- 3.1 มาตรวัดรูปแบบการอธิบายสาเหตุ (ASQ) ของ เพทเธอส์ และคณะ, ซีลิกแมน และคณะ (Peterson, et al., 1982; Seligman, et al., 1979) ซึ่งพัฒนาโดย ทิวา มั่งน้อย (2534)
- 3.2 มาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน (SMS) ซึ่งสร้างและพัฒนาตามแนวของ สнайเคอร์ โดย นิตยา รัตนพิริต (2534) และ ศิริณี ลิขิตวณิชกุล (2536)
- 3.3 มาตรวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ACM) ซึ่งสร้างและพัฒนาโดย ชัญชญ พรสมผล (2534)
- 3.4 มาตรวัดความเชื่ออัตลิติต-ปรลิติต (I-E) ซึ่งพัฒนาจากมาตรวัดของ เลเวนสัน (Levenson, 1974)
- 3.5 มาตรวัดลักษณะบุคลิกภาพเชิงรุก (PAP) ซึ่งพัฒนาจากมาตรวัดของ เบทแมน และ แครนท์ (Bateman & Crant, 1993)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวทั่ว ๆ ไป และความสำเร็จในการทำงาน

4. การสร้างเครื่องมือและประสิทธิภาพของเครื่องมือ

- 4.1 มาตรวัดรูปแบบการอธิบายสาเหตุ (ASQ) ของ เพทเธอส์ และคณะ, ซีลิกแมน และคณะ (Peterson, et al., 1982 ; Seligman, et al., 1979) ซึ่งพัฒนาโดย ทิวา มั่งน้อย (2534)

ประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ก. คุณภาพของข้อกระทง

ข้อกระทงทุกข้อมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับ ผลรวมคำตอบของข้อกระทงอื่นทั้งหมดของมาตร (Corrected Item-total Correlation) มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ทุกข้อ

ข. ความตรง (Validity)

จากการตรวจสอบความตรงตามเกณฑ์สัมพันธ (Criterion relation) กับ
มาตรวัดความซึมเศร้าของเบค (Beck's depression inventory) ซึ่งมีค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.74 ที่ระดับนัยสำคัญที่ $P < 0.001$

ง. ความเที่ยง (Reliability)

จากการหาค่าความเที่ยงโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความคงที่ภายในแบบ
อัลฟา (Conbach's Coefficient of Internal Consistency) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.90

การให้คะแนน

มิติ	คำตอบ	การให้คะแนน	
		สถานการณ์ที่สำเร็จ จำนวน 6 ข้อ	สถานการณ์ที่ล้มเหลว จำนวน 6 ข้อ
แหล่งที่มาของ สาเหตุ	เกิดจากตัวเองแน่ ๆ	7	1
	ค่อนข้างเกิดจากตัวตัวเอง	6	2
	น่าจะเกิดจากตัวตัวเอง	5	3
	50-50	4	4
	น่าจะเกิดจากคนอื่น	3	5
	ค่อนข้างเกิดจากคนอื่น	2	6
	เกิดจากคนอื่นแน่ ๆ	1	7
ความสม่ำเสมอ	สาเหตุจะเหมือนเดิมแน่นอน	7	1
	สาเหตุค่อนข้างจะเหมือนเดิม	6	2
	สาเหตุน่าจะเหมือนเดิม	5	3
	50 - 50	4	4
	สาเหตุน่าจะไม่เหมือนเดิม	3	5
	สาเหตุค่อนข้างจะไม่เหมือนเดิม	2	6
	สาเหตุจะไม่เหมือนเดิมแน่นอน	1	7
มิติความทั่วไป	จะมีผลในเหตุการณ์อื่นแน่นอน	7	1
	ค่อนข้างมีผลในเหตุการณ์อื่น	6	2
	น่าจะมีผลในเหตุการณ์อื่น	5	3
	50 - 50	4	4
	น่าจะมีผลในเหตุการณ์นี้	3	5
	ค่อนข้างจะมีผลในเหตุการณ์นี้	2	6
	มีผลเฉพาะเหตุการณ์นี้เท่านั้น	1	7

4.2 มาตรการกำกับกับการแสดงออกของตน (SMS) ซึ่งสร้างและพัฒนาตาม
แนวของสนายเดอร์ โดย นิตยา รัตนพิชิต (2534) และ ศิริณี ลิขิตวณิชกุล
(2536)

ประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ก. คุณภาพของข้อกระทง

ข้อกระทงทุกข้อมีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับ
ผลรวมคำตอบของข้อกระทงอื่นทั้งหมดของมาตรฐาน (Corrected Item-total
Correlation) มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ทุกข้อ

ข. ความตรง (Validity)

ใช้วิธีเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีหลักฐานอยู่แล้ว (Known Group) ซึ่งมาตรฐาน
นี้สามารถจำแนกกลุ่มคนที่มีการกำกับกับการแสดงออกของตนสูง กับคนที่
มีการกำกับกับการแสดงออกของตนต่ำได้ จากการวิเคราะห์ความ
แตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความ
แปรปรวนทางเดียว (One-way anova) พบว่ามีความแตกต่างอย่างมี
นัยสำคัญ $F(1,154) = 12.26 \quad p < 0.001$

ค. ความเที่ยง (Reliability)

- 1). จากการหาค่าความเที่ยงโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความคงที่
ภายในแบบอัลฟา (Conbach's Coefficient of Internal Consistency)
โดย นิตยา รัตนพิชิต (2534) มีค่าเท่ากับ 0.82.
- 2). จากการหาค่าความเที่ยงโดยวิธีทดสอบ และทดสอบซ้ำ (test-retest)
โดย ศิริณี ลิขิตวณิชกุล (2536) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
เท่ากับ 0.98 ($P < 0.05$)

การให้คะแนน

คำตอบ	การให้คะแนนข้อที่ถามถึง	
	การกำกับกับการแสดงออกของตนสูง	การกำกับกับการแสดงออกของตนต่ำ
จริงมาก	4	1
จริง	3	2
ไม่จริง	2	3
ไม่จริงมาก	1	4

4.3 มาตรฐานแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ACM) ซึ่งสร้างและพัฒนาโดย

อัญชัญ พรสมผล (2534)

ประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ก. คุณภาพของข้อกระทง

โดยวิธีหาค่าอำนาจจำแนกของข้อกระทงโดย ระหว่างกลุ่มที่มีคะแนนรวมสูง 25 % กับกลุ่มที่มีคะแนนรวมต่ำ 25 % แล้วเลือกข้อที่มีค่า t มากกว่า 1.77 ขึ้นไป มาใช้

ข. ความเที่ยง (Reliability)

หาค่าความเที่ยงโดยใช้วิธีทดสอบ และทดสอบซ้ำ (Test-Retest)

ซึ่งได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.96

การให้คะแนน

คำตอบ	การให้คะแนนข้อที่ถามถึง	
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
จริงมากที่สุด	7	1
จริง	6	2
ค่อนข้างจริง	5	3
50 - 50	4	4
ค่อนข้างไม่จริง	3	5
ไม่จริง	2	6
ไม่จริงเลย	1	7

4.4 มาตรฐานความเชื่ออัตลิจิต-ปรลิจิต (I-E) ซึ่งพัฒนาจากมาตรฐานของ เดเวนสัน

(Levenson, 1974) ได้ดำเนินการพัฒนาดังนี้

4.4.1. นำแบบสอบถามมาแปลเป็นภาษาไทย แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไข

4.4.2. การหาคุณภาพของข้อกระทง

นำข้อกระทงทุกข้อไปให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ตอบโดยให้ประเมินว่า ข้อความต่าง ๆ แต่ละข้อว่าตนเห็นด้วยกับข้อความเหล่านั้นมาก-น้อยเพียงใด ลงบนสเกล 7 จุด ดังตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7
1.	ฉันเป็นคนกำหนดชีวิตของตัวเอง							
2.	ฉันปกป้องผลประโยชน์ของตนเองได้เสมอ							

4.4.3 เกณฑ์การให้คะแนน

คำตอบ	การให้คะแนนข้อที่ถามถึง	
	ความเชื่ออัตถิวิสัย	ความเชื่อปรัญญา
ไม่เห็นด้วยเลย	1	7
ไม่เห็นด้วย	2	6
ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	3	5
50-50	4	4
ค่อนข้างเห็นด้วย	5	3
เห็นด้วย	6	2
เห็นด้วยมากที่สุด	7	1

4.4.4 การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability)

ก. คุณภาพของข้อกระทง

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คนตอบ ได้คัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ได้จำนวน 88 ฉบับ คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทงอื่นทั้งหมดของมาตรวัดความเชื่ออัตถิวิสัย-ปรัญญา (Corrected Item-total Correlation) ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงแต่ละข้อดังแสดงใน ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงรายข้อของมาตรวัดความเชื่ออัตถิวิต-ปฏิบัติ โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อกระทงอื่นทั้งหมดของมาตร (Corrected Item-total Correlation) ทั้ง 3 รอบ (N=88)

ข้อที่	Corrected Item-total Correlation (รอบที่ 1)	Corrected Item-total Correlation (รอบที่ 2)	Corrected Item-total Correlation (รอบที่ 3)
1	.35	.33	.30
2	.22	.16	-
3	.09	-	-
4	.33	.28	.26
5	.12	-	-
6	.41	.45	.44
7	.47	.48	.47
8	.47	.43	.42
9	.32	.34	.32
10	.20	.16	-
11	.43	.48	.49
12	.49	.52	.51
13	.41	.47	.49
14	.64	.68	.69
15	.52	.54	.56
16	.49	.51	.54
17	.49	.48	.48
18	.34	.37	.37
19	.01	-	-
20	.35	.40	.39
21	.13	-	-
22	.47	.49	.51
23	.17	-	-
24	.30	.29	.31
๘๘	.81	.837	.843

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกค่ามีระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 (ยกเว้นข้อที่ขีดเส้นใต้)
 จากผลการวิเคราะห์คุณภาพของข้อกระทงทำให้สามารถคัดข้อกระทงที่มีคุณภาพได้จำนวน 17 ข้อ

ข. สัมประสิทธิ์ความเที่ยง

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจำนวน 88 ฉบับ ในชั้นการวิเคราะห์รายข้อมาคำนวณค่าความเที่ยงโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความคงที่ภายในแบบอัลฟา (Conbach's Coefficient of Internal Consistency) ซึ่งมีค่าความเที่ยงของมาตรวัดทั้ง 17 ข้อ เท่ากับ 0.84

4.4.5 ความตรง (Validity) ได้ตรวจเช็คการแปลและปรับความหมายของข้อกระทงอย่างละเอียดจึงทำให้เชื่อว่าแปลได้ตรงความหมาย

4.5 มาตรวัดลักษณะบุคลิกภาพเชิงรุก (PAP) ซึ่งพัฒนาจากมาตรวัดของเบทแมน และ แครนท์ (Bateman & Crant, 1993) ได้ดำเนินการพัฒนาดังนี้

- 4.5.1 นำแบบสอบถามจำนวน 17 ข้อ มาแปลเป็นภาษาไทยแล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไข
- 4.5.2 นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คนตอบ โดยแนบไปพร้อมกันกับมาตรวัดความเชื่ออัตลิติต-ปรลิติต โดยให้ประเมินว่าข้อความต่าง ๆ แต่ละข้อเป็นจริงสำหรับตนมาก-น้อยเพียงใด ลงบนสเกล 7 จุด ดังตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7
1.	ถ้าฉันเชื่อมั่นในสิ่งใดแล้ว ฉันจะทำให้สิ่งนั้นเกิดขึ้นให้จงได้							
2.	ฉันอยากจะสร้างสิ่งต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นในสังคมและโลกที่ฉันอยู่							

4.5.3 เกณฑ์การให้คะแนน

ให้ในลักษณะเดียวกับมาตรวัดความเชื่ออัตลิติต-ปรลิติต

4.5.4 การตรวจสอบความเที่ยง (Reliability)

ก. คุณภาพของข้อกระทง

คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของ ข้อกระทงอื่นทั้งหมดของมาตราวัดความเชื่อลักษณะบุคลิกภาพเชิงรุก (Corrected Item-total Correlation) ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงแต่ละข้อดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อกระทงรายข้อของมาตราวัดลักษณะบุคลิกภาพเชิงรุกโดยการ วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมของข้อ กระทงอื่นทั้งหมดของมาตรา (Corrected Item-total Correlation) ทั้ง 2 รอบ (N=88)

ข้อที่	Corrected Item-total Correlation (รอบที่ 1)	Corrected Item-total Correlation (รอบที่ 2)
1	.48	.52
2	.64	.66
3	.10	-
4	.74	.73
5	.65	.64
6	.57	.57
7	.68	.66
8	.58	.58
9	.43	.44
10	.49	.51
11	.52	.53
12	.44	.46
13	.65	.66
14	.69	.69
15	.51	.51
16	.62	.62
17	.51	.51
α	.89	.90

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกค่ามีค่าน้อยกว่า 0.05 (ยกเว้นข้อที่ขีดเส้นใต้) จากผลการวิเคราะห์คุณภาพของข้อกระทงทำให้สามารถคัดข้อกระทงที่มีคุณภาพได้จำนวน 16 ข้อ และอาจารย์ที่ปรึกษาได้ปรับเปลี่ยนข้อคำถามในข้อที่ 3 และบรรจุเพิ่มเข้าไปอีก 1 ข้อจึงทำให้ได้มาตราวัดที่มีข้อกระทงทั้งสิ้น 17 ข้อ

ข. สัมประสิทธิ์ความเที่ยง

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม จำนวน 88 ฉบับ ในชั้นการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความคงที่ภายในแบบอัลฟา (Cronbach's Coefficient of Internal Consistency) ซึ่งมีค่าความเที่ยงของมาตรวัดทั้ง 17 ข้อ เท่ากับ 0.90

4.4.5 ความตรง (Validity) ได้ตรวจเช็คการแปลและปรับความหมายข้อกระทงอย่างละเอียดจึงทำให้เชื่อว่าแปลได้ตรงความหมาย

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำมาตรทั้ง 5 ไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบ โดยเก็บข้อมูลระหว่าง วันที่ 28 มิถุนายน - 9 กันยายน 2540 ซึ่งในการเก็บข้อมูลนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกด้วยตนเองตามสถานที่ต่างๆ และการได้ข้อมูลกลับจะมีลักษณะดังนี้

สถานที่และวิธีที่ไปเก็บ	การได้ข้อมูลคืน
1. นำไปฝากไว้ที่หน่วย	มารับคืนในสัปดาห์ถัดมา
2. การอบรมประจำสัปดาห์ของหน่วยงาน	มารับคืนในสัปดาห์ถัดมา
3. การอบรมประจำเดือนของบริษัท	รอรับคืนเลย หรือตามไปรับคืนที่สำนักงานของคนที่ทำแบบสอบถามให้
4. ฝากให้หัวหน้าไปให้สมาชิกทำ	มารับคืนที่หัวหน้าคนนั้น

เนื่องจากแบบสอบถามที่แจกไปมีข้อความจำนวนมาก (13 หน้า) ตัวแทนส่วนใหญ่ก็จะทำไม่สมบูรณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้แจกแบบสอบถามไปเป็นจำนวนมาก (ประมาณ 1,000 ชุด) และคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์ มาวิเคราะห์ คิดเป็นประมาณร้อยละ 36.40 ของแบบสอบถามที่ได้คืน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

- 5.1 คำนวณหาค่ามัธยฐานเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนบุคลิกภาพ และผลการปฏิบัติงาน
- 5.2 เนื่องจากผลงานด้านรายได้จะมีการกระจายมาก ดังนั้นจึงต้องแปลงให้มีการกระจายในอัตราส่วนที่เท่ากัน ดังนั้นจึงแปลงคะแนนผลการปฏิบัติงานทุกด้านให้เป็นฐาน 10 ด้วยคำสั่ง Log transformation
- 5.2 ทดสอบสมมติฐาน โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะบุคลิกภาพ กับ ผลการปฏิบัติงาน โดยการคำนวณสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
- 5.3 คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Coefficient) โดยการคำนวณค่า R^2 , คำนวณหักถดถอยจากคะแนนดิบ (b) และจากคะแนนมาตรฐาน (β) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวแปรทำนาย (Seb) และค่าคงที่ของสมการอันได้แก่คะแนนบุคลิกภาพแต่ละด้านจะร่วมกันทำนายผลการปฏิบัติงานได้เพียงใดซึ่งหาโดยวิธีวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise Method) และแบบให้ตัวแปรทำนายทุกตัวเข้าพร้อม ๆ กัน (Enter)